

Kabouter legt geen wietplantage aan

Hoeveel pech kan een hennepkweker hebben? Komt er een nieuw politiebureau in Leeuwarden pal naast de verfwinkel waar hij op zolder 510 wietplanten heeft staan.

Werklieden die het bureau verbouwen ruiken hennep. Eerder had ook de stadswacht daarover gerapporteerd. Als de politie op het dak van het buurpand afgedekte ramen ziet en er bovendien verdachte pieken in het stroomgebruik zitten, is de tijd rijp voor een inval.

De verfhandelaar (52) is de klos, evenals zijn vrouw (51) en een man die als huurder van de bovenverdieping te boek stond.

Zoals rechters vaak horen, beweren de beide mannen dat ze zelf niets hebben gedaan. De verfoer zou alleen de ruimte beschikbaar hebben gesteld aan twee anonieme verklanten. De jongste verdachte zegt dat hij als katvanger fungeerde om anderen uit de wind te houden.

Maar rechter Marcel Wolters heeft moeite met zoveel onschuld. „Kabouters leggen geen hennepkwekerijen aan”, zegt hij. En officier van justitie Sytse Kooistra houdt het erop dat de

Verdacht: twee mannen en vrouw

Van: wietplantage Leeuwarden

Eisen: tot 200 uur werk en twee maanden voorwaardelijk plus ontneming €84.452

twee mannelijke verdachten samen de kwekerij hebben opgezet en gerund. Verklaringen van de vrouw wijzen daar volgens hem ook op.

De jongste verdachte zegt dat geldnood hem tot medewerking heeft gedreven. Hij zou per oogst €2000 krijgen. De eigenaar van de verfwinkel rept van een winstverwachting van €10.000 tot €20.000. „Ik dacht: twee oogsten draaien en dan kan ik weer vooruit”, zegt hij.

Zijn financiële buffer was verdwenen in de nieuwe keuken van zijn aangrenzende huis. Met de winter met lage omzetten voor de deur had hij behoefte aan nieuwe reserves voor tegen-

vallers. Dat gelooft de officier van justitie niet. Die beweert dat de dure keuken en andere luxe goederen juist betaald zijn van de eerste inkomsten uit de hennepplantage. Maar de verdachte houdt vol dat hij ervoor had gespaard.

Volgens hem had hij nog geen cent verdiend toen de politie bij hem binnenviel. Een eerste oogst zou zijn mislukt, de tweede was nog niet rijp. Maar de officier houdt het erop dat de kwekerij langer in bedrijf was en dat er twee geslaagde oogsten zijn geweest. Daarop baseert hij zijn eis om €84,452 wederrechtelijke winst te plukken.

Verklaringen van de vrouw tegenover de politie staven hem. Maar de verfmán beweert dat zijn vrouw door de politie zo onder druk is gezet dat ze maar wat heeft gezegd. Advocaat Ersen Albayrak vindt dat er geen bewijs is voor eerdere oogsten en vraagt de rechtbank de ontnemingsvordering af te wijzen.

Dat de jongste verdachte alleen maar katvanger was, wil er bij de officier niet in. Hij wijst op de eerste verklaringen van de man bij de politie, waarin hij toegeeft dat hij heeft geholpen

bij de aanleg. Maar ook dat is later herroepen. Advocaat Richard de Casseres pleit voor vrijspraak. Volgens hem ontbreekt het bewijs voor betrokkenheid bij de kweek. De man heeft alleen een rookgordijn helpen optrekken.

Tegen de twee mannen eist de officier gelijke straffen: tweehonderd uur werken en twee maanden cel voorwaardelijk. Tegen de vrouw eist hij honderd uur werk en twee weken voorwaardelijk.

Advocaat Albayrak vindt dat de vrouw vrijspraak verdient, omdat ze hooguit op de hoogte is geweest. Van witwassen van drugsgeld is geen sprake, omdat er geen winst was en omdat de luxe goederen gewoon uit de spaarpot zijn betaald. Als de man al straf verdient, dan voor een kortere kweekperiode. De ontneming zou hooguit €18.000 mogen bedragen, vindt Albayrak.

Voor de jongste man bepleit De Casseres volledige vrijspraak.

Het laatste woord van de ververkoper is gericht tot de wereld: „Begin nooit een wietkwekerij, want je krijgt zo veel ellende over je heen.”